

ad histor. gentis Rubelicae.

F. N. 102, 12

V. 38

Z d
6570

**PRORECTOR
ACADEMIAE VITEMBERGENSIS
IO·BALTHASAR
VVERNHERVS**

**POTENTISS·POLON·REGIS ET ELECTOR· SAXON
A CONSILII AVLAE ET IVSTITIAE PANDECT·PROF·PVBL
CVRIAE PROVINC· SENATVS ECCLES· SCABIN· ET
ORDINIS IVRID· ASSESSOR**

**CIVIBVS ACADEMICIS
S· P· D**

Semper quidem heroibus abundauit gens Robelia, quae, bello Venedo Henrici Aucupis auspiciū secuta, expeditionisque, ab Imperatore susceptae, comes, uicinos Marchiae fines intrauit, et, re benegesta, fortunarum sedem ibi constituit, ac multorum possessiones seculorum, temporum conuersionibus agitata magis, quam fracta, obtinuit, uocataque in subsidium patriae, in aulas etiam, aut ad alia illustria reipublicae munera liberaliter accita, saepius ab externis inuitata Principibus, et ornata, nominis sui gloriam late disseminauit, et domi, forisque, clarissima uirtutis suae monumenta fecit. In maiorum tamen imaginibus, quas in annalibus perantiquas habet, colit in primis incrementum ERICI, eiusdemque consilium ad dignitatem suam refert, qui cum, alto militaris fastigii elogio, Legatus Caesaris inter excellentes illius memoriae duces magnitudine animi emereret, sic consulendum posteris duxit, ut et fortitudinis specimen, factis expressum, relinqueret, et, prouisis liberalis disciplinae praesidiis, cultum ingenii commendaret. Et si enim tantum amplitudinis habet uel belli, uel doctrinae laus, ut utriusque rei studium, excellenter cultum, nomen illustrare possit, tamen iis demum gentibus ad perfectioris commendationis, atque ad immortalitatem, inter homines consequendam, iter patere uidetur, quae utrumque decus ita coniungunt, ut et hostibus propulsandis duces, manu fortes, consiliique plenos, obiciant, et reipublicae auctores egregii publici sapientissimos impertiantur. Nam cum duo publica sint tempora, alterum belli, alterum pacis, quorum illo quies, armis conuulsa, armis restituitur, hoc rerum status sapientia, iustitiaque, defenditur, communis quidem expectatio tum demum sustinetur, cum in seminario praestantiae gentilitiae illi educantur, qui uel pericula, ab externa ui imminetia, repellant, uel togae ornamenta conseruent. Hoc domum

muniam suam honore cumulauit Timotheus, cum ad rei militaris opinionem, sua, patrisque Cononis uirtute partam, ingenii facultatem adiecit. hac existimatione floruit gens Cornelia, quae, acrium uirorum foecunda, et belli propugnacula, ac fulmina, extulit, et Africani, semper inter arma, ac studia, uersati, instituto, dimicandi, uincendique, peritiam cum arte, iudicioque regundae ciuitatis exaequauit. Ipse quidem Timotheus, Atheniensium dux, cum tantas in bello res gereret, ut ad eius imaginem fortunam, urbes ad rete cogentem, ipso iuxta dormiente, depingerent pictores, ipse quoque Scipio Aemilianus cum, Polybio, quem secum ducere solebat, comite, et triginta militibus stipatus, portam Carthaginis suffoderet, urbemque, Romani imperii aemulam, caperet, ac funditus erueret, non in ui, consilii experte, quae mole rueret sua, sed in scientia oppugnandi, expugnandique, quam literarum praeceptis, exemplisque didicerant, adiumentum habebant. Adeo bonae artes ipsum militaris operis usum instruunt, nec componunt magis in subito casu animum, atque ad pericula subeunda firmant, quam ingenium acuunt, solertiaque augent, ut et moderatius, et constantius, et scientius, in acie, totaque belli administratione, officium fiat. Quamobrem bene de posteritate sua meritus est Ericus, quam doctrinis optimis ad ornanda belli, pacisque, tempora imbuendam putauit, bene de literis ipsis, quarum honorem, praecepto Generi tam praeclaro illarum studio, imperatoria uoce asseruit, atque aduersus seculi, sapientiam e medio, ut ait ille, pellentis, uique rem gerentis, obtrectationem auctoritate sua, dux belli praestantissimus, et maximus, sapienter muniuit. Nec uero spes eum fefellit propterea, quod Robeliani nominis fama cum triumphalibus ornamentis, maxime ductu, tot ducum magistris, quasque paludatae militiae parentis, tot praeliis graui-

uissimis, et fortunatissimis, in pluribus Europae regionibus, spectati, probatique, excellenti et uirtute, et loco, sed omni, quam in Regii peditatus imperio, tuendoque hoc Castro, sustinet, dignitate superioris, CHRISTIANI DIETERICI, in fastigium gloriae bellicae sese extulit, tum in aliis posteris, more illius Africani, ac potius Erii hortatu, quantum corpus periculis, tantum disciplinis animum, exercentibus, usque eo creuit, ut non solum ciuilibus doctrinae, sed etiam exquisitae omnis, thesauros, in externis maxime regnis, praecipue illa elegantiae magistra, Italia conquisitos, in cumulatissima ERICI, adhuc superstitis, eruditione docti etiam nunc admirentur. His maiorum illustrium uestigiis insistit, ad amplificandum aucti, paternique nominis splendorem natus, et cum omni exercitationum equestrium genere ad cultum aulae excolitus, tum praestantium studiis artium optime institutus, ac tanto Progenitore dignus, VILELMVS LVDOVICVS ROBELIUS, iamque sensu pietatis excitatus, Erii, coelo iamdiu recepti, perinde, ac meriti, ab illo in posteros profecti, memoriam, quam sanctam habet, renouare instituit, oratione publica, et tali, qualem, plures iam annos, anniuersario religionis instituto, et certante auscultantium comprobatione, domi tamen, recitare consueuit. Vos Robeliae stirpis magnitudinem, amplissimis meritis, dignitatibusque, fultam, nostis, CIVES, uos Patris Excellentissimi prudentiam, uigilantiam, qua Castro huic praesidet, et miram, qua cunctos excipit, comitatem, admiramini nobiscum, ac suspicitis, uos Filii insignem modestiam, singularem industriam, et, ut nunc sunt tempora, inusitatum fere in politissimis literis, omniaque sapientia, studium, et uidetis, et amare soletis. Superest, ut causas uel obseruantiae, uel humanitatis praestandae animo complectamini, Oratoremque nostratrem, inter solemnem concentus musici apparatus, crastino, ab H. IX matutina, in Acroaterio Maiori, eleganter, ornateque, dicturum, frequentissima concione audiat, neque prius, quam illustri Genti nouum, exploratumque, decus nobiscum gratulati, discedatis. P. P. Dominica Exaudi,

A. R. G. clo 15 CCXIII

VITEMBERGAE
PRELO SCHROEDTERIANO

ad hunc. gentis Rubelae.

F. R. 102, 12

V. 38

Z d
6570

PRORECTOR
ACADEMIAE VITEMBERGENSIS
IO·BALTHASAR
VVERNHERVS

POTENTISS·POLON·REGIS ET ELECTOR· SAXON
A CONSILII AVLAE ET IVSTITIAE PANDECT·PROF·PVBL
CVRIAE PROVINC· SENATVS ECCLES· SCABIN· ET
ORDINIS IVRID· ASSESSOR

CIVIBVS ACADEMICIS
S· P· D

